

Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποίησης διατάξεων των της Φαρμακευτικής Νομοθεσίας».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του ὅψιν νομοσχεδίου σκοπεῖται, ὡς προδηλοῦται ἐν τῇ ἐπιμελεσίᾳ αὐτοῦ, ἡ ἀντικαθίστασις καὶ ἡ συμπλήρωσις ἐνίων διατάξεων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας.

Μακροχρόνιος ἐφαρμογὴ τῶν τροποποιουμένων καὶ συμπληρουμένων διατάξεων κατέδειξεν ὅτι αὗται κατέστησαν οὐσίᾳ ἀεφάρμοστοι μὴ ἀνταποκρινόμεναι εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διὰ τὸ μέλλον διαγραφομένην ἐξελίξιν, ὡς θεσπισθεισῶν τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν, πρό παντοκτονίας περιπέου, μὲ τὰ τότε κριτήρια, καίτοι μεταγενεστέρως ὑπέστησαν μικροτροποποιήσεις, μὴ θεραπευτάσας ἢ μὴ θεραπευτάσας πλέον τὰ ἀναφερόμενα προβλήματα.

Ἡ κατ' ἄρθρον εἰδικωτέρα αἰτιολογία τοῦ νόμου τούτου ἔχει ὡς κάτωθι:

Διά τοῦ ἁρθροῦ 1.

Ὄριζονται, ἀφ' ἐνός μὲν ἡ ἔννοια τῶν παρὰ τὸν Πανελληνίου Φαρμακευτικὸν Σύλλογον ἀντιπροσώπων ἐκάστου τοπικοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἀναλόγως τῆς δυναμείας ἐκάστου Συλλόγου, ὡς καὶ τὰ προσόντα δι' ἐκλογιμότητα ἐκάστου.

Λόγοι ἀναλόγου καὶ ἰκανῆς ἐκπροσώπησης τῶν Ἐπαρχιακῶν Συλλόγων, ἦτοι λόγοι γενικωτέρου συμφέροντος πρὸς ἀναλογικὴν ἐκπροσώπησην ἐν τῷ Πανελληνίῳ ἐπέδωλον τὴν λήψιν τοῦ μέτρου τούτου, ἰδίᾳ δὲ τῆς κατὰ τρόπον πλέον δημοκρατικὸν καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀπιστολῆς τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἀποφυγῆς τῆς πωλώσεως καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς φεληήσεως τῶν φαρμακευτικῶν συλλόγων τῶν τριῶν μεγάλων μόνον πόλεων τῆς Χώρας.

Τέλος, καὶ εἰδικῶς, αἱ διὰ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἁρθροῦ τούτου προβλεπόμεναι κυρώσεις καὶ ὕψ' ὧν προβλέπονται ὀργάνων διὰ τοὺς μὴ ἀσκούοντας τὸ ἐκλογικὸν τῶν δικαίωμα ἀντικαταστάσεως φαρμακοποιῶν, ἀποδέλπουσιν ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὴν πάταξιν τῆς ὀλιγοψίας ἢ τῆς ἀδικροφίας τῶν ἐπιλησθῶν τῶν συνδικαλιστικῶν τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν συντομωτέραν χρονικὴν διάστημα ἐκκαθάρισιν ἐκρούθμων καταστάσεων, αὐτοπεδείκτων ἄλλωστε μὴ παραβλεπομένου ἅμα τοῦ δικαιοῦματος προσφυγῆς πρὸς κρίσιν εἰς δεύτερον βαθμὸν (Νομάρχου, Ὑπουργοῦ) ὑπὸ ἀνεπηρέαστων ἐκ τυχόν μικροπαθῶν ἢ προσωπικῶν συμφερόντων προσώπων.

Διά τοῦ ἁρθροῦ 2.

Ὄριζονται, ἀφ' ἐνός μὲν τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου, τὰ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ καὶ ἡ θητεία των, ἀφ' ἑτέρου δὲ γίνεται πρόβλεψις ὅπως διὰ Π. Διαταγμάτων ρυθμίζεται εἰς τὸ μέλλον ὅτι, τυχόν θέμα ἠθέλησιν ἀναρῆθαι, πρόβλεψις ἢ ὅποις μέχρι σήμερον δὲν ὑπῆρχε.

Διά τῶν ἁρθρῶν 3, 4 καὶ 5.

Προβλέπονται τὰ τοῦ τρόπου συγλήψεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων μελῶν, τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀπαιτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων.

Εἰδικωτέρον δὲ διὰ τοῦ ἁρθροῦ 5 παρέχεται ἐξουσιοδότησις ἐκδόσεως Π. Δ/των δι' ὧν θὰ ἀναπροσαρμόζωνται καὶ θὰ ἐναρμονίζωνται πρὸς τὰς ἐκάστοτε διαμορφουμένας συνθήκας, πραγματικὰς καὶ νομικὰς τὰ περὶ ἀπαιτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως μὲ παράλληλον πρόβλεψιν καὶ ἵνα μὴ καταστῇ ἀνενεργὸς ὁ νόμος ὅπως μέχρις οὗτο ἐκδοθῶν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν παρεχόμενὴν ἐξουσιοδότησιν διατάγματα ὑφίσταται νομικὴ κάλυψις ἐκ τῶν ὑφισταμένων διατάξεων.

Επί τοῦ ἁρθροῦ 69.

Διά τοῦ ἁρθροῦ τούτου ὡς καὶ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναφέρεται ἀντικαθίσταται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 17 τοῦ Ν. 5607/1932 καὶ 7 τοῦ Α.Ν. 751/1937, ὡς ἀντικατεστάθησαν, διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 ἐδάφιοι δ' τοῦ Ν. 38/1975 τῶν ἀντικαθιστάμενων διατάξεων ἔχουσιν ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 7. Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νόμου 5607 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ ἀδειούχος φαρμακοποιὸς τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ προσλάβῃ συνεταίρον συντασσόμενης συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ προσωπικὴ διέθυσις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ. Ἡ μίσθωσις τοῦ καταστήματος εἰς ὃ λειτουργεῖ τὸ φαρμακεῖον καθὼς καὶ ἡ σύναψις θανάτου, δεῖον νὰ καταρτίζονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταίριστοῦ, πᾶσα ὅμως ἑτέρα δικαιοπραξία σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ φαρμακείου, καταρτίζεται ἐπ' ὀνόματι ἀδειούχου φαρμακοποιῦ.

2. Ὡσαύτως οἱ κληρονόμοι τοῦ φαρμακοποιῦ, τοῦ ἔχοντος φαρμακεῖον ἐν λειτουργίᾳ δύναται νὰ προσλάβωσι συνεταίρον, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ μίσθωσις τοῦ καταστήματος εἰς ὃ λειτουργεῖ τὸ φαρμακεῖον ὡς καὶ πᾶσα δικαιοπραξία σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ φαρμακείου, γίνεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταίριστοῦ, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 19 τοῦ Νόμου 5607.

3. Διὰ πᾶσαν ἀνανέωσιν ἢ παράτασιν τῶν ἤδη ὑφιστάμενων τοιούτων συνεταίρικῶν συμβολαίων σχέσιν ἔχόντων μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου δεῖον νὰ τηρηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Επί τῶν παραθετῶν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 16 τοῦ Νόμου 5607»

Ἄρθρον 1 ἐδάφιοι δ' Ν. 38/1975.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιοι τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 17 τοῦ Νόμου 5607/1932, ὡς τροποποιηθεῖς ἰσχύει νῦν, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ὁ ἀδειούχος φαρμακοποιὸς τοῦ φαρμακείου δύναται νὰ προσλάβῃ συνεταίρον, συντασσόμενης συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἡ προσωπικὴ διέθυσις τοῦ φαρμακείου ὑπὸ τοῦ ἀδειούχου φαρμακοποιῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅθους τοῦ ποσοστοῦ συμμετοχῆς τοῦ φαρμακοποιῦ εἰς τὴν συνιστωμένην ἐπιχείρησιν».

Διὰ τῶν νέων διατάξεων ἐπέρχεται συμπλήρωσις καὶ ἀναπροσαρμογὴ πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων γενόμενα θεκτὰ ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπὸ ἐταιρικὴν μορφήν ἐκμετάλλευσιν φαρμακείου ἢ φαρμακαποθῆκης, πλέον δὲ συγκεκριμένως ἐπιτίθεται ἐπιτίθεται ἡ μορφή τῆς δυναμείας καὶ συσταθῆ ἐταιρίας, ἦτις μορφή καὶ μὲν ὀρίσθη εἰς τὸ ἀντικαθιστάμενον ἄρθρον, πλην ὅμως, ἡ ἐπιτήρησις τοῦ δικαίου τῶν ἐταίρων, συνεπικουρωμένη καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ἤδη νομολογίαν, οὐδεμίαν καταλείπει ἀμφιβολίαν ὅτι αὕτη εἶναι τῆς ἀπλῆς ἐτερορρυθμῆτος ἐταιρίας, ἢ κατ' ἐπικορῆσιν, δικαίου τῆς ὁμορρυθμῆτος, δηλ. προσωπικῶν ἐταίρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τῆς λειτουργίας τῶν φαρμακείων καὶ τῶν φαρμακαποθῆκῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ συμβολὴ αὐτῶν εἰς τὸ ὅλον κύκλωμα τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς ἐπίσης εἶναι γνωστόν, συνεπείᾳ ἀκριβῶς τῆς κοινωνικῆς λειτουργικότητος τοῦ ἐπαγγελματοῦ τούτου, αἱ ἀπαιτήσεις τῆς πολιτείας ἀπὸ τοὺς ἀσκούοντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰδικοί προστατευτικοὶ ὑπὲρ αὐτῶν, νόμοι, ἐπὶ τῇ εἴσει τῶν ὁποίων ἀσκούσιν οἱ φαρμακοποιοὶ τὰς ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀπονεμηθείσας εἰς αὐτοὺς προνομίαις (λ.χ. ἀποκλειστικὸν δικαίωμα πωλήσεως φαρμάκων, ἰδρύσει φαρμακείου ἢ φαρμακαποθῆκης κλπ.).

Ἐναντι λοιπῶν αὐτῶν τῶν προνομίων καὶ τοῦ σκοποῦ ὧν ἐξυπηρετοῦν τὰ φαρμακεία καὶ αἱ φαρμακαποθῆκαι ἡ πολιτεία ἐπιθυμεῖ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅπως μόνον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιοδοτούμενα άτομα τὰ πληροῦνται ἀπάσας τὰς προϋποθέσεις ἐξ

Άρθρον 7.

Περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις δια την ρύθμισιν των θεμάτων της πρώτης περιόδου λειτουργίας του Ταμείου.

Έν Αθήναις τη 22 Ιανουαρίου 1976

Οι Υπουργοί

Ο Αναπληρωτής Συντονισμού και Προγραμματισμού
Ι. ΜΠΟΥΤΟΣ

Προεδρίας Κυβερνήσεως

Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Έμπορίου

Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Οικονομικών

Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινωνικών Υπηρεσιών

Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Έπι σχεδίου Νόμου «περί συστάσεως Ταμείου Ασφαλίσεως Ασθενείας Προσωπικού των Τραπεζών Πίστεως, Γενικής Τραπεζής της Ελλάδος και Τραπεζής Αμερικαν Έξπρές».

1) Άρθρον 14 παρ. 1 και 2 Ν.Δ. 4277/1962.

«1. Από πρώτης του μεθεπομένου της δημοσιεύσεως του παρόντος, μηδός, ουδείς δύναται να είναι ήσφαλισμένος συγχρόνως εις πλείονας του ενός Όργανισμούς Ασφαλίσεως Ασθενείας. Ός Όργανισμοί Ασφαλίσεως Ασθενείας νοούνται το Δημόσιον, οι Δήμοι και Κοινότητες, τα νομικά πρόσωπα, δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, ως και τα φυσικά πρόσωπα έφ' όσον χαρακτηρύν ίσως τούλάχιστον εις έκτασιν και ύψος παρρηχάς ασθενείας και μητρότητος προς τας υπό του Α.Ν. 1846/1951 «περί κοινωνικών ασφαλίσεων» προβλεπόμενας τούττας».

2. Είς περιπτώσεις καθ' ός δέν χορηγούνται υπό τινος Όργανισμοί Ασφαλίσεως Ασθενείας άπασαι αι ως άνω παροχαί ασθενείας και μητρότητος δύναται ό ενδιαφερόμενος να ασφαλισθῆ συμπληρωματικώς και εις τον έτερον Όργανισμόν Ασφαλίσεως Ασθενείας εις όν ούτος συγχρόνως υπάγεται».

2. Άρθρον 6 παρ. 3 και 4 Α.Ν. 1846/1951.

«3. Δια πράξεων του Υπουργείου Έργασίας δημοσιευόμενων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύναται να ασφαλιζώνται υποχρεωτικώς εις το Ι.Κ.Α. κατά της ασθενείας οι συνταξιούχοι, των όργανισμών, των μη καλυπτόντων τους ήσφαλισμένους των κατά του έν λόγω κινδύνου».

Αί δια την άνωτέρω περίπτωσιν εισφοραί των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. τά της εισπράξεως αυτών και αι προς αυτούς και τά μέλη των οικογενειών των χορηγητέαι παροχαί όρίζονται δια των περι όν τó προηγούμενον έδάφιον πράξεων, μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α.

4. Αί διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογήν και δια τους συνταξιούχους όργανισμοί καλύπτοντος και τον κίνδυνον της ασθενείας σνν τῆ διαφορᾶ, ότι ούτοι, δια την ασφάλισιν κατά ταύτης, δέον να υπάγονται άντι του Ι.Κ.Α. εις τον έξ ου συνταξιοδοτούνται όργανισμόν».

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί συστάσεως Ταμείου Ασφαλίσεως Ασθενείας Προσωπικού των Τραπεζών Πίστεως, της Γενικής Τραπεζής της Ελλάδος και της Τραπεζής Αμερικαν Έξπρές.

Άρθρον 1.

Σύστασις — Σκοπός.

1. Συστάται Ειδικόν Ταμείον υπό την έπωνυμίαν «Ταμείον Ασφαλίσεως Ασθενείας Προσωπικού Τραπεζών Πίστεως, Γενικής και Αμερικαν Έξπρές», άποτελούν Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου έδρευόν έν Αθήναις και ασλούν υπό την έποπτείαν του Κράτους, άσκουμένην υπό του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

2. Σκοπός του Ταμείου είναι ή ασφάλισις του Προσωπικού της Τραπεζής Πίστεως, Γενικής Τραπεζής της Ελλάδος και της Τραπεζής Αμερικαν Έξπρές και των έξερχομένων της υπηρεσίας, ως και των μελών της οικογενείας αυτών, κατά των κινδύνων ασθενείας, άτυχήματος, μητρότητος και θανάτου, δια της χορηγήσεως ίατρικής, φαρμακευτικής, νοσοκομειακής, μαιευτικής, σνατοριακής και προσθέτου περιθαλψεως και τοιαύτης έν άναρρωτηρίω, άσλῶ κλπ., της λήψεως προληπτικών της ασθενείας μέτρων και της χορηγήσεως παροχών ασθενείας εις χρέμα, ως και έξόδων κηδείας.

3. Δια Π. Διατάγματος, έκδομένου προτάσει των Υπουργών Συντονισμοί και Προγραμματισμοί, Κοινωνικών Υπηρεσιών και Έμπορίου μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου δύναται να υπάγεται εις την ασφάλισιν του Ταμείου και τó προσωπικόν έτέρων λειτουργουσών έν Ελλάδι Τραπεζών.

Άρθρον 2.

Ησφαλισμένοι.

1. Είς τó Ταμείον ασφαλιζόνται υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως κατά τους όρους του παρόντος νόμου και του κατά τó άρθρον 5 τούτου, έκδοθησομένου Καταστατικού πάντα τά πρόσωπα, άνεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και ίθαγενείας, τά παρέχοντα κατά κυρίαν άπασχόλησιν έξηρητημένην έργασίαν, ύφ' οίανδήποτε νομικήν σχέσηιν, προς α) την Τράπεζαν Πίστεως Α.Ε., β) την Γενικήν Τράπεζαν της Ελλάδος Α.Ε. και γ) την Τράπεζαν Αμερικαν Έξπρές Α.Ε.

Αί καθαρίστριαι υπάγονται εις την ασφάλισιν του Ταμείου, έφ' όσον παρέχουν έργασίαν κατά πλήρη άπασχόλησιν.

Έπί δυσχερούς διακρίσεως μεταξύ έξηρητημένης ή μη εργασίας προσώπου τινός, ως και μεταξύ κυρίας άφ' ενός και παρεχόμενης ή έπ' ευκαιρία παρεχομένης τούταύτης άφ' έτέρου τούτο λογίζεσται ως υπαγόμενον εις την κατά τον παρόντα Νόμον ασφάλισιν.

2. Έπιφυλασσομένης της ισχύος των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 14 του Ν. Δ/τος 4277/1962, «περί συνταξιοδοτήσεως των ίατρών του ΙΚΑ και έτέρων τινών κατηγοριών εργαζομένων» υπάγονται εις την ασφάλισιν του Ταμείου προαιρετικώς, κατόπιν σχετικής δηλώσεως των, α) Οί Διοικηταί και Υποδιοικηταί των, έν τῆ προηγούμενη παραγράφω Τραπεζών, β) οι νομικοί σύμβουλοι, δικηγόροι και τεχνικοί πτυχιούχοι άνωτάτων ή άνωτέρων σχολών των αυτών Τραπεζών, έφ' όσον ή άπασχόλησις πάντων τούτων πληροί τας γενικάς προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Οί υπό του ΙΚΑ συνταξιοδοτούμενοι τέως υπάλληλοι των έν παραγράφω 1 του άρθρου 1 του παρόντος Τραπεζών, υπάγονται υποχρεωτικώς εις την ασφάλισιν του Ταμείου.

Οί συνταξιούχοι λόγω θανάτου του εις την άνωτέρω κατηγορίαν άνήκοντος προστάτου των δικαιούνται μόνον των εις τά κατά τó επόμενον άρθρον μέλη οικογενείας χορηγούμενων παροχών.

Οί, υπό έτέρων Όργανισμών, συνταξιοδοτούμενοι τέως υπάλληλοι των ως άνω Τραπεζών, δύναται να ασφαλισθούν εις τó Ταμείον προαιρετικώς, επί τῆ καταβολῆ της αύτης, ήν καταβάλλων και οι συνταξιούχοι του προηγουμένου έδαφίου, εισφορᾶς.

Άρθρον 3.

Προστατευόμενα μέλη οικογενείας.

1. Ός μέλη οικογενείας των ήσφαλισμένων και των συνταξιούχων, πλην των λόγω θανάτου του προστάτου των τοιούτων, νοούνται:

α) Η σύζυγος ή ό άνάπηρος και άπορος σύζυγος.

β) Τά άγαμαί τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υιοθετηθέντα, αναγνωρισθέντα, πρόγονοι και επί ήσφαλισμένης ή θήλαος συνταξιούχου και τά φυσικά) μέχρι συμπληρώσεως του 21ου έτους της ηλικίας των, ή, έφ' όσον συνεχίζουν τας σπουδᾶς των εις άνωτάτης ή άνωτέρας άνεγνωρισμένας υπό του Κράτους Σχολᾶς της ήμεδαπῆς ή εις αντίστοίχους σχε-